

DE BLOEMENBUURT

Blijspel in twee bedrijven

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BLOEMENBUURT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Nel Windemeer (woont op nummer 20)

Sylvia Van Dalen (woont op nummer 22)

Onno Windemeer (zoon van Nel)

Dylan Fluitjes (kleinzoon van Sylvia)

Veronique de Boer (buurvrouw van nummer 24)

Dorothy Windemeer (nicht uit Nieuw-Zeeland)

Heleen Scharmeijer (deurwaarder)

DECOR:

Twee voordeuren en twee voortuinen; aan de kant van nummer 20 staat een grote (tuin)plant en aan de kant van nummer 22 een wasrek. Er staan bloembakken en tuinkabouters en naast de deur hangen twee huisnummers: 20 en 22. In de tuin van nummer 20 staat een bistrosetje en bij nummer 22 een tuinbank. Tussen de twee huizen in hangt een bordje met Margrietstraat erop.

EERSTE BEDRIJF

Nel komt de voordeur uit (ze woont op nummer 20) met een boodschappentas en een boodschappenbriefje dat ze staat te bestuderen. Ze doet de deur nog even open en roept naar binnen.

NEL: Onno? On?

ONNO: *(zijn stem klinkt vanuit huis)* Ja?

NEL: Wat bedoel je precies met salpeterzuursalade met gehakte nootjes?

ONNO: Da's een grapje, ma, een wiets!

NEL: *(korte blik in de zaal)* O, erg leuk. *(tegen zichzelf)* Ik vond het al gek. *(ze stopt het briefje in de tas, controleert of haar portemonnee er ook in zit en loopt weg. De voordeur van nummer 22 gaat open en Sylvia komt naar buiten. Ze draagt een mand met wasgoed en knijpers. Voordat ze de was gaat ophangen, roept ze naar binnen)*

SYLVIA: Kommie nou nog eens een keer je bed uit? Het is prachtig weer, veels te mooi om weg te slapen. *(tegen zichzelf)* Zo'n jonge jongen en dan zoveel slapen, dat is toch niet normaal. En waar-ie nou zo moe van wordt, mag Joost weten.... *(Sylvia hangt de was op. Heleen komt voorbij met een grote tas en ze groeten elkaar. Heleen gaat af. Nog geen twee tellen later komt Heleen nog een keer langs maar dan met een grote bril op. Sylvia knikt haar weer gedag, maar ze vindt het duidelijk vreemd. Heleen gaat weer af. Als Sylvia bijna klaar is met de was komt Heleen nog een keer langs, maar deze keer met de bril en een opvallende pruik. De twee dames groeten elkaar nog een keer, maar nu vindt Sylvia het duidelijk heel verdacht. Heleen gaat af nadat ze even stiekem bij nummer 20 naar binnen heeft geloerd. Onno komt uit huis nummer 20 naar buiten met een kopje espresso in zijn hand. Hij is tot in de puntjes verzorgd, gekleed in een net pak, zonnebril bovenop zijn hoofd en hij zwaait met autosleutels)* Goeiemorgen. *(ze gaat door met was ophangen)*

ONNO: *(praat heel geaffecteerd en overdreven)* Een recht hartelijke goedemorgen, zonder zorgen, maar met een lach, dan wordt het tevens een heel goede dag!

SYLVIA: Ja, zeker als we er nou al een musical van gaan lopen te maken.

ONNO: Pardon?

SYLVIA: Nee, niks hoor jongen, 't is best. Je ziet er tiptop uit, heb je een feessie?

ONNO: (*hard lachend*) Nee, nee, nee, buurvrouw, werk, werk en nog eens werk. Handel, besprekingen, lunches, vergaderingen, miljoenendeals, ja, daar moet je je een beetje voor aankleden, vindt u ook niet?

SYLVIA: Jawel, maar ik dacht dat je moeder zei dat je zonder werk zat?

ONNO: (*scherp*) Zegt mijn moeder dat? (*herstelt zich*) Ze begrijpt het ook allemaal niet; als ik mijn moeder vertel over een zakelijke lunch met een tiental Chinezen, dan denkt zij al gauw dat ik niets doe.

SYLVIA: (*na een korte stilte*) Terwijl je dan juist heel hard aan het werk bent?

ONNO: Ja, ja, ja, want onderhandelen met Chinezen, Japanners en zo meer is altijd lastig, dat dient altijd gepaard te gaan met een maaltijd van hoge kwaliteit. Is het eten niet goed, staat de airco te hoog of te laag, zit er geen scherpe vouw in het servet, vergeet het dan maar met die verkoop, dan gaat het feest niet door. Dat ligt allemaal uiterst gevoelig, heel kwetsbaar, is het niet yan en ying, dan ook geen ping ping.

SYLVIA: Ja, ja....

ONNO: Zo had ik laatst een bespreking in Hong Kong. Werkelijk alles ging goed, ik had die lui bij wijze van spreken in de pocket, de deal was bijna rond, we staan op het punt om er een laatste hand op te schudden, moet mijn zakenpartner opeens niezen! En wat denkt u?

SYLVIA: Verkouden?

ONNO: Gaat die hele deal niet door! Mijn zakenpartner doet dit (*nep niest in zijn hand*) en hij wil vervolgens dit doen (*maakt handen schud gebaar*), dat vindt die Aziaat vies, wordt het hele zaakje afgeblazen! Dagen, weken, maanden van voorbereiding, hup, zo in de goot, alles voor niets! Maar ja, zo gaan die dingen nu eenmaal. Zo herinner ik me ook nog een business meeting in New York met....

SYLVIA: (*ze is klaar met was ophangen en onderbreekt hem*) Ja, dat zal ook best heel interessant wezen jongen, maar ik heb nou geen tijd. Ik moet nog een hoop doen en het eerste is mijn kleinzoon Dylan zijn bed uit schoppen. Die logeert bij mij.

ONNO: (*fronsend*) Dylan, Dylan, o, ik weet het weer (*wijst hoogte aan*) dat kleine mannetje dat hier vaak logeert.

SYLVIA: Ja, maar hij is nou geen drie meer en nou is hij zo. (*wijst ver boven haar hoofd*)

ONNO: Ach, maar wat aardig dat hij nog steeds zo graag bij u logeert.

SYLVIA: Nou graag! Hij moest van zijn moeder. Het gaat schijnbaar

niet zo goed met de kleine knaap, beetje gedonder met de politie en nou dacht mijn dochter dat-ie hier bij oma een beetje uit de wind kon komen zitten. Ken ik 'm gaan lopen opvoeden, want zij moet werken, snap je wel?

ONNO: *(knikt begrijpend)* Ach, criminele vrienden?

SYLVIA: Wat?

ONNO: *(iets harder, maar met hetzelfde geaffecteerde accent)* Criminele vrienden?

SYLVIA: Criminelen vinden, nou dat hoeft niet, want die zitten er al zat in zijn vriendenkring. Nou, leuk om weer effe bij te kletsen, maar ik moet weer aan de slag.....zeg, ben jij nou bij je moeder aan het logeren?

ONNO: *(vaag)* Ja, mijn villa wordt verbouwd, het marmer wordt overal vervangen. Ik had ook het Hilton kunnen pakken, maar ik dacht: gezellig voor dat ouwe mens, ze is misschien wat eenzaam.

SYLVIA: Ha, jouw moeder en eenzaam, ik denk dat ze niet eens weet hoe ze het moet schrijven! Nee, zit daar maar niet over in de war. *(ze wil naar binnen gaan, maar bedenkt dan opeens iets)* En je vrouw dan? En je kinderen?

ONNO: *(weer vaag)* O, die zitten in Frankrijk, in het kasteeltje van een maatje van me. Leuk karretje er bij, zwembad, paardjes en alle comfort.

SYLVIA: Alle wat?

ONNO: *(iets harder)* Comfort!

SYLVIA: *(begrijpt het duidelijk nog steeds niet)* Ja, ja, nou ik ga maar weer eens aan het werk. *(ze doet de deur open en roept naar binnen)* Dylan! En nou d'r uit! O, je bent er al uit.... *(ze verdwijnt naar binnen. Onno neemt net een slok als hij Heleen aan ziet komen (zonder pruik met de bril bovenop haar hoofd), hij schrikt en schiet nog net op tijd weg achter de plant die naast de deur van nummer 20 staat. Heleen heeft hem niet gezien, omdat ze net in haar papieren keek en Onno is net weg als ze opkijkt. Een tel later gaat de deur van nummer 22 open en daar verschijnt Dylan, duidelijk tegen zijn zin. Hij ziet er erg slaperig uit en kijkt een beetje verveeld. Hij heeft een telefoon in zijn handen)*

HELEEN: Ah, goedemorgen jongeman, mag ik jou iets vragen? *(Dylan haalt alleen zijn schouders op en bromt wat terwijl hij zich op de tuinbank laat zakken. Hij geeuwt als een nijlpaard. Heleen wacht even tot al dat gegeeuw klaar is)* Mooi, weet jij wie er op nummer 20 woont?

DYLAN: *(kijkt op van zijn telefoon)* Wat?

HELEEN: *(praat overdreven langzaam en duidelijk)* Nummer 20. Wie

woont daar? Weet jij dat?

DYLAN: *(kijkt tergend langzaam om naar nummer 20)* Nee.

HELEEN: O, da's raar, want jij woont toch op nummer 22?

DYLAN: *(kijkt weer om, nu naar nummer 22)* Nee.

HELEEN: Ik zie je toch net hier naar buiten komen?

DYLAN: Ja. *(als hij ziet dat Heleen hem vragend aankijkt)* Dus?

HELEEN: Maar je woont hier niet?

DYLAN: Nee.

H; Wat doe je hier dan?

DYLAN: *(haalt zijn schouders op)* Weet ik veel.

HELEEN: Zeg, ben jij altijd zo onbeleefd tegen mensen die je niet kent?

DYLAN: Kweenie.

HELEEN: *(met een zucht)* Goed, verblijf je in je eentje op nummer 22?

DYLAN: Wat?

HELEEN: *(zucht weer en herhaalt overdreven duidelijk)* Verblijf je in je eentje op nummer 22?

DYLAN: Nee.

HELEEN: Wie woont er dan nog meer?

DYLAN: Me oma.

HELEEN: Hoe heet je oma?

DYLAN: Oma Syl

HELEEN: Sil? Is dat een afkorting van iets?

DYLAN: Ja.

HELEEN: Waarvan dan?

DYLAN: Sylvia.

HELEEN: Heeft je oma nog een achternaam?

DYLAN: Tuurlijk.

HELEEN: *(met een overdreven zucht)* Wat dan?

DYLAN: Van Dalen.

HELEEN: En jouw naam?

DYLAN: Dylan.

HELEEN: En nog meer?

DYLAN: Verder niks.

HELEEN: Geen achternaam?

DYLAN: Tuurlijk wel.

HELEEN: Hoe heet je dan verder? Ook Van Dalen?

DYLAN: Nee.

HELEEN: Wat is je achternaam dan?

DYLAN: Fluitjes.

HELEEN: Zeg jongeman, nu even geen geintjes, gewoon je

achternaam zeggen en een beetje beleefd graag!

DYLAN: Ja, ik geef toch gewoon antwoord of zo. Ik heet Dylan Fluitjes.

HELEEN: Dylan Fluitjes? Wat is dat nou weer voor een naam?

DYLAN: *(staat boos op)* Zo, ik weet niet wat jouw probleem is. Ik geef antwoord op die stomme vragen en dan heb ik opeens een stomme naam. Dat slaat toch helemaal nergens op. Zoek het uit!! *(gaat naar binnen)*

HELEEN: *(streng)* Jongeman! Jongeman, Dylan, kom eens gauw terug, nu, hallo! Dylan! *(de deur gaat achter Dylan dicht)* Nou ja zeg, wat een onbehoorlijke, brutale....

NEL: *(komt net terug met de boodschappen)* Wie?

HELEEN: Bent u de oma van ene Dylan Fluitjes?

NEL: Ik? Nee.

HELEEN: Kent u de oma van Dylan Fluitjes?

NEL: Jawel. Da's mijn buurvrouw, mevrouw Van Dalen, van nummer 22, hoezo?

HELEEN: Ah, woont u dan op nummer 20?

NEL: *(opeens wantrouwend)* Ja, dat klopt.

HELEEN: Woont u daar alleen?

NEL: Zeg mevrouw, zou u zich kunnen voorstellen misschien en kan ik uw indentificatie effe kijken?

HELEEN: *(ze laat het pasje zien dat ze aan een koord om haar nek heeft hangen)* Ja, hier is mijn pas, ik ben Heleen Scharmeyer, gerechtelijk deurwaarder alhier.

NEL: *(zet haar boodschappentas even neer en haalt de pas dichterbij om hem beter te kunnen zien, Heleen wordt hierbij bruut naar voren getrokken)* Deurwaarder? Dat is toch iemand die iets komt weghalen bij mensen die al niks hebben?

HELEEN: *(ze maakt zich los)* Eh, ja zo zou u het kunnen zien, maar daar is dan ook wel een reden voor.

NEL: Een reden om iets weg te halen bij mensen die niks hebben? Wat dan?

HELEEN: Enorme schulden, de zaak failliet, domme dingen met geld, dat soort werk.

NEL: En wat moet u dan hier?

HELEEN: *(leest van een papier)* Ik ben op zoek naar de heer O. Windemeer, Onno Windemeer. Kent u die?

NEL: *(schrikt en probeert tijd te winnen)* Onno Winde...wat?

HELEEN: Onno Windemeer, op zijn woonadres is hij al een tijd onbereikbaar en nu vermoeden we dat hij elders verblijft en Margrietstraat 20 is een mogelijkheid.

NEL: O, maar dan bent u hier fout, want dit is de Tulpstraat.
HELEEN: (*kijkt geduldig op van haar papieren*) Nee hoor, dit is de Margrietstraat.
NEL: De Margrietstraat is hier drie straten verderop, dit is de Tulpstraat. Het is hier wel de bloemenbuurt, dus dat heeft u goed, maar dit is dus....
HELEEN: (*onderbreekt haar heel kalm*) Mevrouw, er hangt daar een bordje met Margrietstraat, dus dat lijkt me kloppen.
NEL: (*bekijkt het bordje*) O ja...
HELEEN: En u woont....?
NEL: Margrietstraat 20.
HELEEN: Uw naam?
NEL: (*heel snel*) Van den Berg.
HELEEN: Weet u het zeker?
NEL: Ja, Nel van den Berg.
HELEEN: En de heer Onno Windemeer is u onbekend?
NEL: (*schudt overdreven met het hoofd*) Klopt, nooit van gehoord van meneer Windeveer...
HELEEN: Windemeer.
NEL: Die ken ik ook niet.
HELEEN: (*kijkt weer in haar papieren*) Dat is toch eigenaardig, bewoonster van Margrietstraat 20 is toch echt mevrouw Pieternele Eleonora Windemeer-van den Berg.
NEL: (*stoer, na een korte denkpaauze*) Wat kennen die papieren toch liegen, hè?
HELEEN: Nee mevrouw, papieren liegen zelden, u bent mevrouw Windemeer-van den Berg en Onno Windemeer is uw zoon!
NEL: Mijn zoon?
HELEEN: U bent zijn moeder.
NEL: Echt waar?
HELEEN: (*ferm*) Ja.
NEL: Wat voor naam zei u ook alweer?
HELEEN: (*extra duidelijk*) ONNO WINDEMEER.
NEL: O, Onno! Mompel dan ook niet zo. Ja, Onno is mijn zoon.
HELEEN: Waar is uw zoon nu?
NEL: (*weer heel snel*) Geen idee.
HELEEN: Mevrouw Windemeer, u zou mij erg helpen door verder niet meer tegen mij te liegen, wij hebben het vermoeden dat uw zoon bij u verblijft.
NEL: Ik lieg niet, ik heb geen idee waar hij is.
HELEEN: Wanneer heeft u hem voor het laatst gezien?
NEL: Een flinke tijd geleden.

HELEEN: Hoe lang geleden?

NEL: *(pakt haar boodschappentas op)* Mevrouw, ik heb mijn zoon al zo'n tijd niet meer gezien dat ik niet eens meer zeker weet of hij nog haar op zijn hoofd heeft! Zo lang!

HELEEN: U liegt!

NEL: *(dreigend dichtbij staand)* Bewijs het maar! Goedendag! *(ze gaat haar huis binnen)*

HELEEN: Pffff, wat een mensen.... *(ze maakt een aantekening en loopt langzaam af, terwijl ze de ene kant afloopt, komt Dorothy van de andere kant op met een koffer. Terwijl Dorothy een briefje inspecteert, komt Onno achter het wasgoed vandaan en schiet hij bij nummer 20 naar binnen)*

DOROTHY: *(op afgemeten toon)* Nou, eens even kijken, Margrietstraat 20, dat is hier. Ziet er armoedig uit, helaas hebben we geen keus, gaat helemaal lukken, aanbellen dan maar, goed, daar gaat-ie. *(ze laat haar koffer even op de stoep staan en belt aan bij nummer 20. De deur wordt opengerukt door Nel)*

NEL: Mevrouw, nou ben ik er helemaal klaar mee! O, pardon. Ik dacht dat u iemand anders was. Ja?

DOROTHY: Hallo, bent u mevrouw Nel Windemeer?

NEL: Ik denk dat ik mijn paspoort maar voor het raam ga hangen, dan weet iedereen meteen alles. Ja, ik ben mevrouw Windemeer en u bent?

DOROTHY: *(schudt Nel de hand en loopt terug om haar koffer te pakken)* Hallo, ik ben Dorothy Windemeer, uit Nieuw-Zeeland, ik ben een nicht van u, een dochter van uw zwager Dirk, u bent dus mijn tante Nel, ik ben terug in Nederland na 25 jaar Nieuw-Zeeland en ik zou graag bij u logeren, want ik kan nergens anders heen. *(ze probeert met koffer en al langs Nel naar binnen te lopen, maar zij houdt haar tegen)*

NEL: Ho, ho, ho, effe wachten, dat gaat zo maar niet, iedereen kan wel zeggen dat-ie familie is....

DOROTHY: Hier is mijn paspoort, kijk maar, Dorothy Windemeer, echtgenote van Patrick, dat is mijn man, maar niet lang meer, want ik ga van hem af. Bovendien mevrouw, als u mij wat beter kent, komt u er achter dat ik altijd de waarheid spreek. Ik kan absoluut niet liegen, nooit, nergens over.

NEL: *(probeert snel alles te lezen)* Nee, dat kan wel wezen, maar ik ken u niet en misschien is dit dus allemaal niet waar.

DOROTHY: Dit is wel waar. Mijn vader, uw zwager Dirk, woont in Apeldoorn, hij is 70, mijn moeder heet Annebet, ik ben enig kind, ik ben getrouwd met een avonturier, had ik nooit moeten doen, spijt

van, we gingen samen emigreren naar Nieuw-Zeeland, we hadden een bedrijf in beveiliging, 't was een tijdje leuk, daarna een heel tijdje niet, ik vond Patrick, dat is mijn man, ook niet meer leuk en nu ben ik na 25 jaar weer terug in Nederland en moet ik weer van voren af aan beginnen. Hoe laat kunnen we eten? Ik lust geen eieren en ik ben allergisch voor tomaten.

NEL: Geen eieren en geen tomaten? Mens, wat bazel je nou, wat wil je?

DOROTHY: Ik wil bij een familielid logeren, dat bent u, ik heb geen onderkomen, ik ben vandaag aangekomen met het vliegtuig, bij mijn ouders kan ik niet terecht, we hebben al jaren ruzie en ik ken u nog van vroeger en u was toen best aardig. *(nu duikt ze met koffer en al het huis in)*

NEL: *(laat Dorothy verbijsterd langslopen naar binnen)* Maar, wat, ho nou eens effe, wat gebeurt er nou? *(ze gaat naar binnen en doet de deur dicht)*

Heleen komt weer aanlopen met bril en pruik, ze stapt de stoep op, maakt een aantekening in haar papieren en struikelt bijna over Veronique, de buurvrouw van nummer 24.

VERONIQUE: Ho, voorzichtig hoor, mevrouw. Waar komt u nou zo opeens vandaan? Ik zag u niet aankomen, weet u dat? Grappig, o, u heeft een kaartje, bent u van de buurtbeveiliging of zo? *(pakt het pasje en trekt Heleen net als Nel naar zich toe)*

HELEEN: *(maakt zich met moeite los)* Nee, nee, ik ben Heleen Scharmeijer, deurwaarder en ik ben op zoek naar de heer Onno Windemeer, kent u die?

VERONIQUE: *(onmiddellijk geïnteresseerd)* Ja, jazeker, die ken ik, zijn moeder woont op nummer 20, da's hierzo.

HELEEN: Kunt u mij iets vertellen over dit heerschap? Hoe lang kent u hem al? *(Sylvia slaat een stofdoek uit en ziet dat Veronique met Heleen aan de praat is)*

VERONIQUE: *(gaat er eens echt voor staan)* Onno? Die ken ik m'n hele leven al, we zijn samen opgegroeid hier in de buurt, dit is dus zijn ouderlijk huis en mijn vader en moeder woonden altijd op nummer 24, maar die zijn jong overleden en toen heb ik het huis overgenomen samen met mijn Hans. Hans is mijn man en mijn naam is Veronique, dat is Frans, want mijn moeder was altijd zo dol op chansons. We wonen hier zo fijn. Maar wat heeft Onno gedaan dan, dat u hem zoekt, hij is altijd een echte zakenman, mooie auto, mooie vrouw ook, leuke kinderen, beetje verwend, maar dat zal tegenwoordig wel niet anders kunnen....

HELEEN: Heeft u Onno laatst nog wel eens gezien?

VERONIQUE: *(haalt adem om antwoord te geven)* Nou, dat is nou toevallig, *(De deur van nummer 22 gaat open en Sylvia blèrt naar Veronique)*

SYLVIA: Veronique, de koffie is klaar en ik heb nieuwe gordijnen, kom effe kijken.

VERONIQUE: Nieuwe gordijnen? Die heb ik toch vorige week al gezien? Syl, ik kom er zo aan, ik sta effe te praten met.....

SYLVIA: Ik heb wéér nieuwe gordijnen, die andere waren niet goed en ik heb er ook een tafelkleed bij, kom gauw kijken!

VERONIQUE: Ik kom er zo aan, Syl, maar ik ben effe in gesprek met...

SYLVIA: *(stapt kordaat de deur uit, pakt Veronique bij de arm)* En ik heb kussens voor op de bank.... *(ze neemt haar hardhandig mee naar binnen)*

De deur van nummer 22 gaat dicht.

HELEEN: *(in zichzelf)* Er is hier iets verdachts in deze hele situatie. Enfin, ik ga maar eens koffie drinken in die snackbar hier op de hoek. *(ze klapt haar blocnote dicht en gaat bijna af)* Misschien hebben ze teek awee. *(loopt nu af. Even later steekt Nel voorzichtig haar hoofd om de deur om te kijken of Heleen nog ergens rondhangt. Als ze ziet dat de kust veilig is, loopt ze naar de buurvrouw en klopt op haar deur)*

NEL: Syl! Hebbie al koffie? *(ze loopt een beetje zenuwachtig voor de deur heen en weer tot Sylvia en Veronique naar buiten komen met een blad met koffie en kopjes)*

SYLVIA: Meid, rustig an, wat gebeurt hier nou toch allemaal? *(Ze nemen plaats op de bank en trekken er een tafeltje en een stoel bij van het bistrosetje van Nel. Sylvia schenkt koffie, Veronique buigt zich nieuwsgierig naar voren)* Nou, vertel, wat is er aan de hand, aan de telefoon klonk je paniekerig.

NEL: *(heftig)* Jij zou ook paniekerig zijn in mijn situatie..

VERONIQUE: Wat is er dan? *(Voordat Nel antwoord kan geven, gaat de deur open van nummer 20 en Dorothy zegt)*

DOROTHY: Tante Nel, het toiletpapier is op, geeft niet, ik ben al geweest, ik heb gezocht naar nieuwe rollen, ik kon ze niet vinden, dus dan weet u dat er nu even niks hangt. *(ze doet de deur weer dicht)*

VERONIQUE: Wie is dat?

NEL: M'n nicht uit Nieuw-Zeeland, Dorothy.

SYLVIA: Hoe?

NEL: *(met nadruk)* Do-rot tie!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto